

รายงานการให้คะแนนรัฐบาลไทยกับอนุสัญญา CEDAW ปี 2563 **2020 CEDAW PROGRESS REPORT CARD**

โดยผู้หญิงนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

ผู้หญิงนักปกป้องสิทธิมนุษยชนให้คะแนนความก้าวหน้าของรัฐบาลไทย
ในการปฏิบัติตามข้อสังเกตโดยสรุปของคณะกรรมการสหประชาชาติว่าด้วย
อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW)

Women Human Rights Defenders

WHRDs reporting on Thailand's compliance with the
2017 Concluding Observations of the Committee on
the Convention to Eliminate all forms of Discrimination
Against Women (CEDAW).

รายงานการให้คะแนนรัฐบาลไทยกับอนุสัญญา CEDAW ปี 2563

โดยผู้หญิงนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

ผู้หญิงนักปกป้องสิทธิมนุษยชนให้คะแนนความก้าวหน้าของรัฐบาลไทย
ในการปฏิบัติตามข้อสังเกตโดยสรุปของคณะกรรมการสหประชาชาติว่าด้วย
อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW)

การให้คะแนน

กรอบแห่ง รัฐธรรมนูญและ กฎหมาย D-	การเข้าถึงความ ยุติธรรม และการเยียวยา F	คณะกรรมการ สิทธิมนุษยชน แห่งชาติ F
ผู้หญิง สันติภาพ และความมั่นคง F	ผู้หญิง นักปกป้อง สิทธิมนุษยชน F	ผู้หญิง ชนบท F
การแสวงผล ประโยชน์ จากการค้าประเวณี D-	ความยากจน F	ภาพรวม ไม่มีการปฏิบัติใดๆ จากรัฐบาล หรือ มีการปฏิบัติในแบบที่ตรงกันข้าม กับข้อเสนอแนะ CEDAW ปี 2560 จำเป็นต้องปรับปรุงอย่างยิ่งก่อนจะมี การประเมินรัฐบาลไทยรอบหน้า ในปี 2564

บทนำ

“คณะกรรมการฯ เรียกร้องให้ประเทศไทย สร้างหลักประกันว่าจะมีการเผยแพร่ข้อคิดเห็นโดยสรุปนี้ภายในเวลาที่เหมาะสม และจัดทำเป็นภาษาทางการของรัฐภาคีให้กับสถาบันต่างๆของรัฐในทุกกระดับ (ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และท้องถิ่น) โดยเฉพาะในรัฐบาล รัฐมนตรี รัฐสภาและ ตุลาการ เพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติอย่างเต็มที่”

ไม่มี
การปฏิบัติใดๆ

อนุสัญญา CEDAW คืออะไร

อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW) เป็นกลไกการพิทักษ์สิทธิของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงตามกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ อนุสัญญา CEDAW ตระหนักว่าการรับรองสิทธิของหญิงและชายให้เท่าเทียมกันนั้น ไม่เพียงพอ รัฐที่ลงนามในอนุสัญญานี้จำเป็นต้องมีมาตรการต่างๆ ที่จำเป็นเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงและสนับสนุนความเสมอภาคโดยมีผลลัพธ์ในทางปฏิบัติ

การปฏิบัติของประเทศไทยตามอนุสัญญานี้ได้ถูกประเมินในปี 2560 ในเวทีสหประชาชาติ และคณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (คณะกรรมการ CEDAW) ให้ข้อเสนอแนะที่สำคัญต่อรัฐบาลไทยซึ่งมีข้อผูกพันทางกฎหมาย

ที่มาของรายงานฉบับนี้

เมื่อปี 2560 องค์กรโพรเทคชั่น อินเตอร์เนชันแนล สนับสนุนให้ผู้หญิงนักปกป้องสิทธิจากชุมชนได้นำเสนอประเด็นต่อคณะกรรมการ CEDAW โดยผู้หญิงนักปกป้องสิทธิที่เราทำงานด้วยมาจากเครือข่ายที่ทำงานต่างๆ 15 ประเด็น อาทิ การเข้าถึงที่ดินและทรัพยากร พนักงานบริการ ผู้หญิงพิการ และผู้หญิงในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นต้น

เป็นเวลาสามปีแล้วที่ข้อเสนอแนะดังกล่าวได้ออกมา ในขณะเดียวกัน การประเมินการทำงานของรัฐบาลไทยต่ออนุสัญญา CEDAW ในรอบหน้ากำลังจะมาถึง เป็นเวลาสมควรอย่างยิ่งที่ผู้หญิงนักปกป้องสิทธิจะให้คะแนนความก้าวหน้าของรัฐบาลไทยในการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะดังกล่าว

องค์กรโพรเทคชั่น อินเตอร์เนชันแนล ได้จัดทำรายงานติดตามการปฏิบัติของรัฐบาลไทยตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสหประชาชาติว่าด้วยอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention for the Elimination of All Forms of Discrimination against Women - CEDAW) โดยได้รับการสนับสนุนจากสถานทูตแคนาดา ภายใต้โครงการกองทุนแคนาดาเพื่อความริเริ่มท้องถิ่น (Canada Fund for Local Initiatives - CFLI) เป้าหมายของรายงานการให้คะแนนฉบับนี้คือเพื่อให้ปัญหาและสถานการณ์ของผู้หญิงและผู้หญิงนักปกป้องสิทธิได้เผยแพร่ออกสู่สาธารณะในประเด็นที่เกี่ยวกับนโยบายของรัฐและการปฏิบัติต่อผู้หญิง ทั้งนี้ รายงานการให้คะแนนนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานรณรงค์เชิงสร้างสรรค์เพื่อสื่อสารกับหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง รายงานฉบับนี้ยังมีจุดประสงค์เพื่อเพิ่มความตระหนักรู้เกี่ยวกับอนุสัญญา CEDAW กับรัฐบาลไทย โดยเฉพาะในแง่ที่ว่าประเทศไทยยังไม่ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะในเรื่องการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอนุสัญญาดังกล่าว

เราได้ให้คะแนนรัฐบาลในประเด็นหลักๆ ที่ผู้หญิงนักปกป้องสิทธิเห็นว่าเป็นประเด็นสำคัญในข้อสังเกตโดยสรุปของคณะกรรมการ CEDAW ที่เสนอแนะต่อประเทศไทย (Concluding Observations on Thailand) ในปีพ.ศ. 2560

การให้คะแนน

รายงานการให้คะแนนนี้ประเมินการทำงานของรัฐบาลไทยระหว่างเดือนกรกฎาคม 2560 จนถึงเดือนธันวาคม 2562 และมีการแบ่งเกรดการให้คะแนนรัฐบาลไทยสำหรับความก้าวหน้าในด้านต่างๆ ดังนี้

A	ปฏิบัติตามอนุสัญญา CEDAW และข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ CEDAW อย่างน่าพึงพอใจ
B	มีการปฏิบัติตามอนุสัญญา CEDAW และข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ CEDAW พอสมควร
C	มีการปฏิบัติบ้างแต่ยังคงต้องปรับปรุง
D	มีการปฏิบัติตามบ้างแต่ถือว่าน้อยมาก ต้องปรับปรุงอย่างยิ่ง
F	ไม่มีการปฏิบัติใดๆ จากรัฐบาล หรือ มีการปฏิบัติในแบบที่ตรงกันข้ามกับอนุสัญญาและข้อเสนอแนะ CEDAW

อนึ่ง การให้คะแนนนี้เป็นการประเมินความก้าวหน้าของรัฐบาลไทยต่ออนุสัญญา CEDAW เท่านั้น ไม่ใช่การประเมินสถานการณ์ของสิทธิมนุษยชนของผู้หญิงในประเทศไทย

กรอบแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

คณะกรรมการ CEDAW เสนออะไรไว้ในปี 2560

การห้ามเลือกปฏิบัติระหว่างเพศตามรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ.2558 ไม่ได้มีผลบังคับใช้ในจังหวัดชายแดนใต้ซึ่งยังคงมีการบังคับใช้กฎหมายพิเศษในสถานการณ์ฉุกเฉิน นอกจากนี้ คณะกรรมการยังแสดงข้อกังวลถึงมาตรา 17 (2) ของ พ.ร.บ. ความเท่าเทียมระหว่างเพศฯ ที่มีข้อยกเว้นให้สามารถเลือกปฏิบัติระหว่างเพศด้วยเหตุผลทางศาสนาและความมั่นคงของชาติ

ข้อเสนอแนะ

- แก้ไขมาตรา 17 (2) แห่ง พ.ร.บ. ความเท่าเทียมระหว่างเพศ ฯ เพื่อสร้างหลักประกันว่าจะไม่มีข้อยกเว้นในการห้ามมิให้มีการเลือกปฏิบัติระหว่างเพศ
- สร้างหลักประกันว่า หญิงและเด็กหญิงทุกคนที่อาศัยในพื้นที่ภายใต้กฎหมายพิเศษในสถานการณ์ฉุกเฉิน จะได้รับการคุ้มครองจากการเลือกปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพทั้งโดยกฎหมายและในทางปฏิบัติ โดยขอให้พึงตระหนักว่า หลักการห้ามเลือกปฏิบัตินั้นไม่อาจถูกกลืนครอนได้และยังจะต้องใช้ปฏิบัติต่อไปแม้ในสถานการณ์ความขัดแย้งด้วยอาวุธและในสถานการณ์ฉุกเฉินด้วย ดังที่ได้ระบุไว้ในข้อเสนอแนะทั่วไปที่ 28 (ปีพ.ศ.2553) ตามพันธกรณีหลักของรัฐภาคีทั้งหลายภายใต้ข้อบทที่ 2 ของอนุสัญญาฉบับนี้

ภาพสะท้อนจากชุมชน

หลังจากที่พ.ร.บ.ความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558 บังคับใช้แล้วทำให้มีเพียงหยิบมือเท่านั้นที่รู้จักกฎหมายฉบับนี้ ยังไม่ต้องพูดถึงว่ามีคนที่เข้าใจว่ากฎหมายฉบับดังกล่าวจะใช้ประโยชน์ได้อย่างไร นอกจากนี้ เมื่อพูดถึงคำว่า เพศสภาพ (gender) คนทั่วไปมักเข้าใจว่าเกี่ยวกับกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศหรือกลุ่ม LGBTQI เท่านั้นและไม่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงกลุ่มอื่นๆ

ที่ผ่านมา มีผู้หญิงข้ามเพศบางส่วนใช้กลไกเพื่อร้องเรียนต่อคณะกรรมการภายใต้ พ.ร.บ.นี้ในเรื่องการเลือกปฏิบัติทางเพศในสถาบันการศึกษา อย่างไรก็ตามกลไกดังกล่าวยังคงมีความซับซ้อนและผู้หญิงจากสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังไม่สามารถเข้าถึงได้ ทั้งๆที่ยังคงประสบการเลือกปฏิบัติทางเพศภายใต้พ.ร.บ. ฉุกเฉิน ภายใต้สถานการณ์ความรุนแรงและความขัดแย้งในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้

นอกจากนี้ มาตรา 17 วรรค 2 ของกฎหมายฉบับนี้ยังคงอยู่ ทำให้ผู้หญิงที่ทำงานบริการ ผู้หญิงชาติพันธุ์ ผู้หญิงผู้ลี้ภัยยังคงไม่ได้รับความคุ้มครองเนื่องจากเป็นเรื่องของความมั่นคงของประเทศและหลักศาสนา

รัฐบาลทำอะไรไปแล้วบ้าง

คณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ (สทพ.) แห่งชาติ ก่อตั้งขึ้นโดยมีอนุกรรมการที่ทำงานในประเด็นเฉพาะด้าน ประกอบด้วย 1) คณะอนุกรรมการด้านนโยบาย มาตรการ และแผนปฏิบัติการ 2) คณะอนุกรรมการด้านกฎหมาย 3) คณะอนุกรรมการด้านการช่วยเหลือ ชดเชยและเยียวยา หรือบรรเทาทุกข์ 4) คณะอนุกรรมการด้านการส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และ 5) คณะอนุกรรมการด้านการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ คณะอนุกรรมการดังกล่าวมีจุดประสงค์เพื่อหนุนเสริมการทำงานของคณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

เครือข่ายผู้หญิงนักปกป้องสิทธิมีข้อเสนอแนะต่อการปฏิรูปรัฐธรรมนูญเพื่อส่งเสริมและให้มีการเคารพในสิทธิผู้หญิงเพิ่มขึ้น

D-

มีการปฏิบัติตามบ้าง
แต่ถือว่าน้อยมาก

“หลักการในรัฐธรรมนูญ
ต้องสนับสนุนการออกกฎหมาย
ที่รับรองและคุ้มครองสิทธิ
ของผู้หญิงจากทุกภาคส่วน”

“รัฐธรรมนูญจำเป็นต้อง
ต้องให้การรับรองว่าการทำงาน
ในบ้านมีคุณค่าในทางสังคม
และเศรษฐกิจ การทำงาน
ในบ้านจำเป็นต้องได้รับ
ค่าตอบแทนที่อยู่ได้
ในรูปแบบของเงินหรือ
ที่ดินทำกิน”
อ้างอิงจากข้อเสนอของ
เครือข่ายผู้หญิง
นักปกป้องสิทธิในประเทศไทย

การเข้าถึงความยุติธรรมและการเยียวยา

คณะกรรมการ CEDAW เสนออะไรไว้ในปี 2560

คณะกรรมการฯ มีความห่วงใยถึงอุปสรรคนานัปการที่ดำรงอยู่สำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงในการเข้าถึงความยุติธรรมและการเยียวยาที่มีประสิทธิภาพเมื่อมีการละเมิดสิทธิของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้หญิงชนบท ผู้หญิงชนเผ่าพื้นเมือง ผู้หญิงในกลุ่มชาติพันธุ์ และชนกลุ่มน้อยทางศาสนา และผู้หญิงพิการ อุปสรรคเหล่านั้น รวมถึง

- การตีตราทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งยับยั้งผู้หญิงและเด็กหญิงจากการแจ้งความดำเนินคดี โดยเฉพาะกรณีความรุนแรงทางเพศและความรุนแรงด้วยเหตุทางเพศภาวะ
- ความเข้าใจทางกฎหมายที่จำกัดและการเข้าถึงข้อมูลการเยียวยาที่มีอยู่
- ขาดความละเอียดอ่อนในมิติเพศภาวะในระบบยุติธรรม รวมถึงทัศนคติทางลบของเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายต่อผู้หญิงที่ร้องเรียนการละเมิดสิทธิที่เกิดขึ้นกับตนเอง ซึ่งส่งผลให้การแจ้งความและสอบสวนไม่ประสบความสำเร็จอยู่เสมอ
- การคอร์รัปชันที่แพร่หลายในวงกว้าง ซึ่งยังคงเป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึงความยุติธรรมของผู้หญิง

ข้อเสนอแนะ

- ลดความซับซ้อนของกระบวนการเข้าถึงกองทุนยุติธรรมและสร้างหลักประกันว่ากองทุนจะเป็นประโยชน์และผู้หญิงทุกคนสามารถเข้าถึงได้ รวมถึงผู้หญิงชนบท ผู้หญิงชนเผ่าพื้นเมือง ผู้หญิงในชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์และชนกลุ่มน้อยทางศาสนา และผู้หญิงพิการ
- ขจัดการตีตราผู้หญิงและเด็กหญิงที่เรียกร้องสิทธิของตนโดยการสร้างความตระหนักในเรื่องสิทธิของผู้หญิงและชายและเสริมสร้างความเข้าใจในเรื่องกฎหมายให้กับผู้หญิง
- เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการเยียวยาทางกฎหมายสำหรับผู้หญิงที่ถูกละเมิดสิทธิของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้หญิงในชนบทและท้องถิ่นห่างไกล รวมถึงผู้หญิงมุสลิมจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้รับรู้ถึงการเยียวยาที่มีอยู่ภายใต้ระบบยุติธรรมทางอาญาในรัฐภาคีนอกจากกฎหมายอิสลาม
- เสริมความเข้มแข็งให้ระบบยุติธรรม ตอบสนองต่อเพศภาวะและมีความละเอียดอ่อนต่อเพศภาวะ รวมถึงการเพิ่มจำนวนผู้หญิงในระบบยุติธรรมและจัดให้มีการอบรมเพิ่มศักยภาพอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับอนุสัญญาฯ กลไกคณะกรรมการและข้อเสนอแนะทั่วไปให้กับผู้พิพากษา อัยการ นักกฎหมาย ตำรวจ และเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย
- เสริมความเข้มแข็งทางมาตรการเพื่อขจัดคอร์รัปชันและสอบสวนข้อกล่าวหาเกี่ยวกับคอร์รัปชันอย่างมีประสิทธิภาพ และดำเนินคดี ลงโทษผู้บังคับใช้กฎหมาย เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม ที่ขัดขวางความยุติธรรมเพื่อฟื้นคืนความเชื่อมั่นในระบบยุติธรรมของผู้หญิง
- สร้างหลักประกันว่าการปฏิบัติ กระบวนการและมาตรการในระบบยุติธรรมทางศาสนา และระบบยุติธรรมแบบจารีตจะสอดคล้องกับอนุสัญญาฯ และจัดให้มีการพัฒนาศักยภาพให้กับเจ้าหน้าที่ในระบบยุติธรรมแบบจารีตเรื่องสิทธิผู้หญิงและความเสมอภาคระหว่างเพศ

F

ไม่มีการปฏิบัติใดๆ

“ในจำนวนหกข้อที่

คณะกรรมการ CEDAW

ได้เสนอแนะมานั้น

ไม่มีข้อไหนที่รัฐบาล

ทำตามได้เลย กลับกลายเป็น

ว่าการเข้าถึงกองทุนยุติธรรมมี

อุปสรรคและยากขึ้นไปอีก”

ผู้หญิงนักปกป้อง

สิทธิมนุษยชนจากชุมชน

“ไม่ต้องพูดถึงกลไกการชดเชย

เยียวยาหรือ ยกยิ่งกว่าการ

เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมเสียอีก

อีกอย่างคือ พ.ร.บ. ส่งเสริมและ

พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

ไม่มีพูดถึงเรื่องบทลงโทษ ทำให้

ไม่สามารถปกป้องสิทธิของคน

พิการได้จริงๆ”

นักปกป้องสิทธิผู้หญิงพิการ

การเข้าถึงความยุติธรรมและการเยียวยา

ภาพสะท้อนจากชุมชน

กลไกการเข้าถึงกองทุนยุติธรรมยังคงมีความซับซ้อนและไม่มีหลักการที่ชัดเจน มีผู้หญิงนักปกป้องสิทธิจากชุมชนเพียง 25 รายเท่านั้นที่ได้รับการช่วยเหลือจากกองทุนยุติธรรม จากทั้งหมด 440 คน นอกจากนี้ ยังไม่มีคนรู้จักและเข้าใจขั้นตอนต่างๆ ของกองทุนยุติธรรมและกลไกการชดเชยเยียวยาอื่นๆ มากนัก เนื่องจากยังไม่มี การให้ความรู้ทางกฎหมายเกี่ยวกับการเข้าถึงกลไกดังกล่าวเท่าที่ควร

ผู้หญิงยังคงลังเลที่จะแจ้งความดำเนินคดีเกี่ยวกับความรุนแรง ผู้หญิงชาติพันธุ์ ผู้หญิงแรงงานข้ามชาติ และผู้หญิงมุสลิมจากสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังคงไม่กล้าที่จะแจ้งตำรวจเมื่อประสบการใช้ความรุนแรงจากผู้ชายในครอบครัวหรือในชุมชน เนื่องจากมีหลักฐานที่น่าเชื่อถือได้ว่าเจ้าหน้าที่เองก็เกี่ยวข้องกับการซ้อมทรมาน การบังคับบุคคลให้สูญหาย และการสังหารนอกระบบของกลุ่มคนชาติพันธุ์ แรงงานข้ามชาติ และผู้ชายมุสลิม นอกจากนี้ หากกรณีอื่นๆ เกี่ยวข้องกับผู้ถือสิทธิพลหรือหน่วยงานที่มีสิทธิพล จะยิ่งเกิดความเกรงกลัวจากผลกระทบที่อาจจะตามมาได้

ผู้หญิงพิการระบุว่าเจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญต่อการแจ้งตำรวจและเจ้าหน้าที่รัฐของผู้หญิงพิการ ทั้งนี้ การเข้าถึงความยุติธรรมและการชดเชยเยียวยานั้นย่อมเป็นไปได้ยากถ้ามีความบกพร่องด้านสติปัญญาหรือความบกพร่องในการสื่อสาร หากรัฐไม่เอื้ออำนวยให้ผู้หญิงพิการใช้กลไกดังกล่าวเพื่อเข้าถึงความยุติธรรม

ในส่วนของ การทำให้การคำประเวณีผิดกฎหมาย จะเห็นว่าผู้หญิงที่ทำงานบริการยังคงไม่สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและการชดเชยเยียวยาไม่ว่าจะด้านใดๆ รวมถึงผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ด้วย

ผู้หญิงจากสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ระบุว่าครอบครัวชาวบ้านธรรมดาไม่สามารถเข้าถึงกลไกการชดเชยเยียวยาได้ ส่วนกลุ่มที่ได้รับการชดเชยเยียวยาไปแล้ว พบว่าตนเองได้รับการชดเชยดังกล่าวเป็นเงินก้อนเดียวเท่านั้น ต่างจากการให้ค่าชดเชยกับเจ้าหน้าที่รัฐหรือข้าราชการที่ได้รับอย่างต่อเนื่องเป็นระยะยาว

ผู้หญิงมุสลิมยังคงต้องเผชิญการใช้กฎหมายศาสนาที่ไม่เป็นธรรมจากคณะกรรมการอิสลามซึ่งยังคงไม่เป็นไปตามหลักกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับเรื่องการสมรสและการหย่า

รัฐบาลทำอะไรไปแล้วบ้าง

ไม่มีรูปธรรมที่ชัดเจน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการ CEDAW เสนออะไรไว้ในปี 2560

คณะกรรมการฯ บันทึกไว้ด้วยความหวังโยในความไม่ชัดเจน ไม่โปร่งใสและขาดการมีส่วนร่วมในกระบวนการสรรหาและแต่งตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งนำไปสู่การลดระดับเป็น B ไปเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2558 โดย the Global Alliance of National Human Rights Institutions (GANHRI)

ข้อเสนอแนะ

คณะกรรมการฯ แนะนำให้รัฐสมาชิกนี้ดำเนินการตามคำแนะนำ ในรายงานของ GANHRI เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2558 เพื่อให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสามารถทำงานตามภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นอิสระตามหลักการปารีส (Paris Principles)

ภาพสะท้อนจากชุมชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติยังคงอยู่ที่สถานะเกรด B ทั้งนี้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2560 ผ่านออกมา และได้บังคับใช้ ทั่วๆ ที่ภาคีระดับโลกว่าด้วยสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (GANHRI) ซึ่งเป็นองค์กรต้นสังกัดของคณะอนุกรรมการประเมินสถานะ แสดงข้อกังวลว่ากฎหมายดังกล่าวขัดต่อหลักการปารีส โดยเฉพาะบทบัญญัติที่ว่าด้วยหลักการและกลไกสำหรับกรรมการสิทธิฯ ในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน นอกจากนี้ GANHRI ได้เสนอให้อามาตรา 22 ของพ.ร.บ. ดังกล่าวออก ซึ่งให้อำนาจประธานศาลฎีกาและประธานศาลปกครองเป็นผู้แต่งตั้งกรรมการสิทธิฯ ชั่วคราว ซึ่งเป็นประเด็นที่มีปัญหา แต่รัฐบาลก็ไม่ได้มีการปฏิบัติตามแต่อย่างใด

เมื่อปีพ.ศ. 2561 สภาผู้แทนนิติบัญญัติแห่งชาติได้แต่งตั้งข้าราชการที่เกษียณแล้วสองคนเป็นกรรมการสิทธิฯ โดยตัดโอกาสผู้สมัครคนอื่น ๆ ที่มีประสบการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนมากกว่าอย่างชัดเจน ในเดือนกรกฎาคมปี 2562 กรรมการสิทธิฯ ที่มีบทบาทโดดเด่นในการทำงานสองคน คือเตือนใจ ตีเทศน์ และอังคณา นีละไพจิตร ได้ลาออกจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติโดยระบุว่าสภาพแวดล้อมการทำงานไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน หลังจากนั้นประธานคณะกรรมการสิทธิฯ ได้ใช้มาตรา 22 เพื่อให้ประธานศาลฎีกาและประธานศาลปกครองแต่งตั้งกรรมการสิทธิฯ คนใหม่โดยเมื่อวันที่ 27 มกราคม 2563 วุฒิสภาได้แต่งตั้งกรรมการสิทธิฯ คนใหม่สองคน และตัดโอกาสผู้สมัครที่เป็นผู้หญิงจากสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

“เราภูมิใจมากที่คุณอังคณาได้รับรางวัลรามอน แมกไซไซ หลังจากที่ลาออกจากตำแหน่งกรรมการสิทธิฯ เพียงหนึ่งอาทิตย์”

รัฐบาลทำอะไรไปแล้วบ้าง

ไม่มีรูปธรรมที่ชัดเจน

F

ไม่มีการปฏิบัติใดๆ

“คณะกรรมการสิทธิฯ เคยเป็นสถาบันที่ครั้งหนึ่งคนธรรมดาอย่างพวกเราสามารถเข้าไปขอความช่วยเหลือ เพื่อหนุนเสริมการต่อสู้ของชุมชน แต่ตอนนี้รู้สึกเหมือนประตูสู่กระบวนการยุติธรรมและกลไกการเยียวยาได้ปิดลงไปแล้ว”
ผู้หญิงนักปกป้องสิทธิชุมชน

“กระบวนการในการตรวจสอบและรายงานภายใต้ พ.ร.บ. ดังกล่าวทำให้คณะกรรมการสิทธิฯ มีอำนาจปกป้องรัฐบาลแทนที่จะปกป้องสิทธิมนุษยชน”
ผู้หญิงนักปกป้องสิทธิมนุษยชนจากชุมชน

ผู้หญิง สันติภาพและความมั่นคง

คณะกรรมการ CEDAW เสนออะไรไว้ในปี 2560

คณะกรรมการฯ มีประเด็นห่วงใย โดยเฉพาะต่อผู้หญิงที่กลายเป็นเหยื่อและเป็นหัวหน้าครอบครัวอันเป็นผลจากสมาชิกในครอบครัวที่เป็นชายถูกจับกุม สูญหายและถูกฆ่า รวมถึงที่ต้องเผชิญกับการตีตราและความยากลำบากในการหารายได้ยังชีพและดูแลครอบครัว นอกจากนี้ ยังระบุถึงการเก็บดีเอ็นเอ ภายใต้สภาพการข่มขู่บังคับสมาชิกครอบครัวของบุคคลต้องสงสัยในกรณีเกี่ยวกับความมั่นคง และการกีดกันผู้หญิงจากการมีส่วนร่วมที่เพียงพอในกระบวนการสันติภาพ และขั้นตอนที่ซีกช้า

ข้อเสนอแนะ

- พัฒนามาตรการพิเศษชั่วคราวที่กำหนดเป้าหมายหญิงมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อสร้างหลักประกันถึงความเสมอภาคในสาระกับบุรุษทุกๆด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้หญิงเหยื่อและผู้หญิงที่เป็นหัวหน้าครอบครัว รวมถึงการจัดให้ความช่วยเหลือทางสังคมและการเงินที่พอเพียง
- เพิ่มความพยายามในการยุติความขัดแย้งในจังหวัดชายแดนภาคใต้และสร้างหลักประกันว่าทหาร เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและกลุ่มกองกำลังที่ไม่ใช่ของรัฐจะเคารพต่อกฎหมายระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนและมนุษยธรรม โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้หญิงและเด็กหญิงซึ่งไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับความขัดแย้งจากการใช้ความรุนแรงทุกรูปแบบ
- สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงที่สามีหรือสมาชิกในครอบครัวต้องเผชิญกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนจะเข้าถึงการเยียวยาที่มีประสิทธิภาพและเข้าถึงความยุติธรรม โดยมีหลักประกันว่าการละเมิดเหล่านั้นจะต้องได้รับการสอบสวน การดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิดที่ถูกกล่าวหา และ เมื่อมีคำตัดสินแล้วจะต้องมีการผลักดันให้มีการระงับข้อพิพาททางกฎหมายอย่างเหมาะสม
- ยุติการปฏิบัติที่เป็นอยู่ในการเก็บ ดีเอ็นเอ โดยทันที และจัดให้มีการเยียวยาที่มีประสิทธิภาพแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับ ผลกระทบจากการถูกบังคับในการปฏิบัติที่ผ่านมา
- นำมาตรการปฏิบัติระดับชาติเพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามมติคณะมนตรีความมั่นคงฯ ลำดับที่ 1325 (2000) เรื่อง ผู้หญิง สันติภาพและความมั่นคงของสหประชาชาติ เพื่อเป็นหลักประกันถึงสันติภาพที่ยั่งยืนในรัฐภาคี
- สร้างการมีส่วนร่วมของผู้หญิงอย่างเต็มที่ในทุกขั้นตอนของกระบวนการฟื้นฟูหลังความขัดแย้ง รวมถึงการตัดสินใจ ให้สอดคล้องกับมติที่ 1325 และพิจารณาถึงวาระที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในเรื่องผู้หญิงสันติภาพและความมั่นคงของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ดังปรากฏในมติลำดับที่1820 (2008), 1888(2009), 1889(2009), 2122(2013) และ 2242(2015) รวมถึง ข้อเสนอแนะทั่วไปลำดับที่ 30 (2013) ของคณะกรรมการฯ ในเรื่องผู้หญิงในการป้องกันความขัดแย้ง ในสถานการณ์ระหว่างและหลังความขัดแย้ง

F

ไม่มีการปฏิบัติใดๆ

“เจ้าหน้าที่รัฐมักจะเข้ามาค้นบ้านไม่ว่าจะเป็นยามไหน แม้แต่ตอนดึกก็ยังไม่เว้น เจ้าหน้าที่รัฐบอกว่าตนมีอำนาจตามกฎหมายเพื่อค้นและบังคับให้ชาวบ้านยอมรับ เขาไม่ขออนุญาตอะไรทั้งนั้นแต่จะใช้การข่มขู่แทน ชาวบ้านส่วนใหญ่เลยต้องจำยอมเพราะเชื่อว่าถ้าปฏิเสธแล้วทหารจะยิ่งมามากขึ้น”
ผู้หญิงนักปกป้องสิทธิมนุษยชนจากจังหวัดชายแดนใต้

ผู้หญิง สันติภาพและความมั่นคง

ภาพสะท้อนจากชุมชน

ผู้หญิงไม่ว่าจะศาสนาใดในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ล้วนได้รับผลกระทบจากความรุนแรงจากความขัดแย้ง ผู้หญิงมุสลิมเผชิญอุปสรรคและปัญหาจากหลายทาง ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงและการข่มขู่จากเจ้าหน้าที่รัฐ ความไม่เสมอภาคระหว่างชายและหญิง และอุปสรรคในการเข้าถึงสิทธิต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา การทำงาน สิทธิแรงงาน และการบริการสุขภาพ

รัฐได้ให้คำสัญญาที่จะสนับสนุนผู้หญิงที่เป็นแม่และผู้หญิงที่เป็นหัวหน้าครอบครัว แต่ในความเป็นจริงแล้ว ผู้หญิงเหล่านี้ยังไม่ได้รับอะไรทั้งสิ้น กองทุนต่างๆ ที่ลงมามักจะให้ผู้ชายที่มีสถานะและอำนาจเช่นผู้ใหญ่บ้านได้เข้าถึงเท่านั้น มีการจัดทุนให้การศึกษาสำหรับเด็กๆ และเยาวชนอยู่บ้างแต่โดยรวมแล้วยังเข้าถึงยากและกลไกมีความซับซ้อนและใช้เวลานาน

การเก็บตัวอย่างดีเอ็นเอโดยไม่มีการชี้แจงยังคงเกิดขึ้นต่อเนื่อง รัฐควรทำให้มั่นใจว่าข้อมูลดีเอ็นเอที่เก็บได้นั้นมีความปลอดภัยและมาตรการเก็บข้อมูลที่หนาแน่นเพื่อไม่ให้ถูกใช้ในทางที่ผิด

ความกลัวและการจำกัดสิทธิยังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ปี 2560 ผู้หญิงนักปกป้องสิทธิในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้รายงาน bahwa พวกเขาถูกจับตาดูจากเจ้าหน้าที่รัฐอย่างใกล้ชิด รวมถึงเจ้าหน้าที่รัฐยังไปแวะไปตรวจตราที่บ้านบ่อยครั้ง การทำงานด้านสิทธิในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ว่าในรูปแบบใดๆ ไม่ว่าผู้หญิงจะนับถือศาสนาใดหรือทำงานในประเด็นไหนมักจะเผชิญกับการกลั่นแกล้งด้วยกระบวนการยุติธรรมและการข่มขู่โดยเจ้าหน้าที่รัฐ ตัวอย่างเมื่อเร็วๆ นี้จะเห็นจากกรณีของอาจารย์ชลิตา บัณฑุงศ์ นักวิชาการมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีบทบาทสำคัญที่เสนอเรื่องการปฏิรูปรัฐธรรมนูญ ถูกฟ้องโดยกองทัพในข้อหายุยงปลุกปั่น มาตรา 116 ตามประมวลกฎหมายอาญา

ในปัจจุบัน มีทหารติดอาวุธราว 10,000 นายเพื่อควบคุมพื้นที่ 188 หมู่บ้าน ผู้หญิงอยู่ภายใต้กฎหมายฉบับพิเศษต่างๆ ที่ให้อำนาจกับทหาร ทั้งกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 พ.ร.ก. การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 และพ.ร.บ. การรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 และเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2562 กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) ได้รับอนุมัติให้ประกาศใช้เคอร์ฟิวในพื้นที่ 9 อำเภอตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2562 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2563 นอกจากนี้ยังมีกลไกอื่นๆ ภายใต้มาตรา 18 ของพ.ร.บ.ความมั่นคงภายในที่อนุญาตให้จำกัดคนไม่ให้เข้าหรือออกสถานที่ ปิดถนนและห้ามใช้ยานพาหนะและจำกัดการใช้เครื่องมือสื่อสารหรืออุปกรณ์ที่อาจทำให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่นหรือทรัพย์สินสาธารณะ

รัฐบาลไทยยังคงไม่รับรองมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ 1325 ว่าด้วยผู้หญิง สันติภาพ และความมั่นคง ทั้งนี้ ทั้งภาษาและแนวทางปฏิบัติในกระบวนการสันติภาพยังคงกีดกันการมีส่วนร่วมของผู้หญิง โดยเฉพาะผู้หญิงที่ไม่สามารถเข้าถึงการศึกษาในระบบ ซึ่งนับเป็นผู้หญิงส่วนใหญ่ในพื้นที่

รัฐบาลทำอะไรไปแล้วบ้าง

ไม่มีรูปธรรมที่ชัดเจน

ผู้หญิงนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการ CEDAW เสนออะไรไว้ในปี 2560

คณะกรรมการฯ แสดงความห่วงกังวลว่า ผู้หญิงนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ที่ทำงานรณรงค์โดยเฉพาะเรื่องสิทธิในที่ดิน การปกป้องสิ่งแวดล้อม สิทธิชนเผ่าพื้นเมือง สิทธิของคนชนบท เลสเบียน ไบเซ็กซัล ผู้หญิงข้ามเพศ และผู้หญิงมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ต้องตกเป็นเป้าหมายการฟ้องร้องดำเนินคดี การคุกคาม การใช้ความรุนแรงและการข่มขู่ที่เป็นผลจากการทำงานของพวกเธอโดยการกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐและองค์กรธุรกิจ

ข้อเสนอแนะ

- เลือกใช้มาตรการต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพและให้นำไปปฏิบัติโดยไม่ชักช้า ในการคุ้มครองผู้หญิงนักปกป้องสิทธิมนุษยชน เพื่อให้พวกเธอสามารถทำงานด้านสิทธิมนุษยชนได้อย่างเสรีปราศจากความหวาดกลัวหรือถูกคุกคามด้วยการฟ้องร้องคดี การคุกคาม ความรุนแรงหรือการข่มขู่ รวมทั้งปรับปรุงประสิทธิภาพของสำนักงานคุ้มครองพยาน กระบวนการยุติธรรม โดยการปรึกษาหารือกับผู้หญิงนักปกป้องสิทธิมนุษยชน
- สืบสวนสอบสวนอย่างมีประสิทธิภาพ ดำเนินคดีและนำผู้กระทำผิดมาลงโทษอย่างเหมาะสมทุกกรณีที่มีการคุกคาม การใช้ความรุนแรงและการข่มขู่ หญิงนักปกป้องสิทธิมนุษยชน และให้มีการเยียวยาที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ได้รับผลกระทบอย่างแท้จริงด้วย

ภาพสะท้อนจากชุมชน

การกลั่นแกล้งด้วยกระบวนการยุติธรรม ความรุนแรง และการข่มขู่คุกคามต่อผู้หญิงนักปกป้องสิทธิยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โพรเทคชั่นอินเตอร์เนชันแนลมีความกังวลต่อจำนวนตัวเลขของผู้หญิงนักปกป้องสิทธิที่ถูกกลั่นแกล้งด้วยกระบวนการยุติธรรมหลังการรัฐประหารปี 2557 เมื่อปี 2560 โพรเทคชั่นฯ รายงานต่อคณะกรรมการ CEDAW ว่า มีผู้หญิงนักปกป้องสิทธิจำนวน 179 คนที่ถูกดำเนินคดี ปัจจุบัน มีผู้หญิงนักปกป้องสิทธิถึง 440 คนถูกดำเนินคดี ทั้งๆ ที่คณะกรรมการ CEDAW มีข้อเสนอให้รัฐบาลไทยยุติการกลั่นแกล้งด้วยกระบวนการยุติธรรมต่อผู้หญิงนักปกป้องสิทธิ การฟ้องดั่งกล่าวมีหลายคดีที่เป็นการฟ้องปิดปากเพื่อปิดกั้นการมีส่วนร่วมทางสาธารณะ หรือ SLAPP โดยส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงคนจนเมืองที่เจอปัญหาการไล่รื้อที่อยู่อาศัย และผู้หญิงที่ต่อสู้ปกป้องสิทธิในที่ดินและทรัพยากร

การข่มขู่คุกคามทางเพศต่อผู้หญิงนักปกป้องสิทธิในโลกออนไลน์ยังมีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในขณะที่เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญกับการร้องเรียนในประเด็นดังกล่าวเท่าใดนัก ตัวอย่างเช่น กรณีของ ณีฐฐา มัทธนา ผู้หญิงนักปกป้องสิทธิมนุษยชนด้านประชาธิปไตยที่พูดวิพากษ์วิจารณ์เรื่องโทษประหารชีวิต ถูกข่มขู่ขึ้นทางออนไลน์ และกรณีของคุณอังคณา นีละไพจิตรที่ถูกคุกคามออนไลน์เช่นเดียวกัน กรณีเหล่านี้ถูกร้องเรียนไปยังแผนกอาชญากรรมทางไซเบอร์แล้ว หากแต่ไม่มีการติดตามผลจากเจ้าหน้าที่รัฐที่เป็นรูปธรรม บางคนเชื่อว่าลักษณะการข่มขู่ดังกล่าวมาจากหน่วยงานของ กอ.รมน.ด้านการปฏิบัติการข่าวสาร ทำให้เกิดบรรยากาศของความกลัวในหมู่ผู้ปกป้องสิทธิมนุษยชน

F

ไม่มีการปฏิบัติใดๆ

“ตั้งแต่ที่คณะกรรมการ CEDAW ได้เสนอแนะรัฐบาลไทยเมื่อปี 2560 ให้เลือกใช้มาตรการต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพและให้ไปปฏิบัติโดยไม่ชักช้า ในการคุ้มครองผู้หญิงนักปกป้องสิทธิมนุษยชน เพื่อให้พวกเธอสามารถทำงานด้านสิทธิมนุษยชนได้อย่างเสรี ปราศจากความหวาดกลัวหรือถูกคุกคามด้วยการฟ้องร้องคดี การคุกคาม ความรุนแรงหรือการข่มขู่ แต่หลังจากนั้น สถานการณ์ยิ่งรุนแรงขึ้นเพราะมีผู้หญิงนักปกป้องสิทธิมนุษยชนจากชุมชนถูกกลั่นแกล้งฟ้องอีกถึง 221 คน”
จนขณะนี้ มีจำนวน 440 คน”
โพรเทคชั่น อินเตอร์เนชันแนล

ผู้หญิงนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

ผู้หญิงนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ต่อสู้เพื่อความยุติธรรมและความจริงให้กับสมาชิกในครอบครัวที่ถูกฆ่าหรือสังหาร ต่างเจออุปสรรคและการข่มขู่ นับตั้งแต่คณะกรรมการ CEDAW ได้ทบทวนการทำงานของรัฐบาลไทยเมื่อปี 2560 ไม่พบว่ามีการไต่สวนที่เกี่ยวข้องกับการสังหารนอกระบบและการบังคับให้สูญหาย สามารถนำตัวคนกระทำผิดมาลงโทษได้

รัฐบาลทำอะไรไปแล้วบ้าง

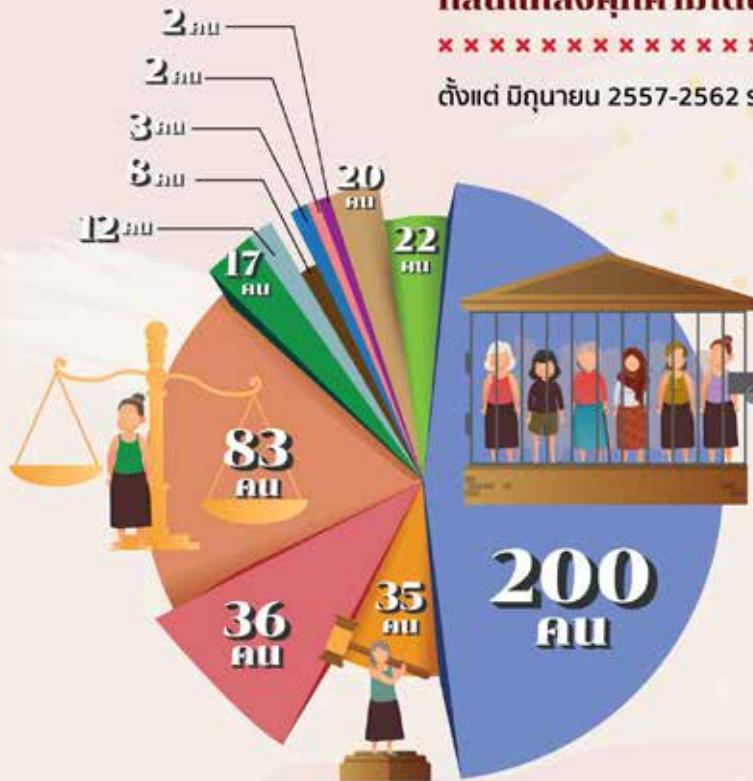
ไม่มีรูปธรรมที่ชัดเจน

“แม้ว่ารัฐบาลจะได้ประกาศว่าประเทศไทยมีความเป็นประชาธิปไตย หากแต่การใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออกของประชาชนเป็นไปอย่างยากลำบาก โดยเฉพาะกับกลุ่มที่เห็นต่างจากรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐหลายคน ในหลายพื้นที่มักมองผู้เห็นต่างด้วยความหวาดระแวง ไม่ไว้วางใจ จนนำไปสู่ความพยายามจำกัดเสรีภาพของบุคคลเหล่านี้ นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้หญิงนักปกป้องสิทธิมนุษยชนมักพบการทำทนายในรูปแบบต่างๆ กัน โดยเฉพาะมีการใช้เพศ เป็นเครื่องมือในการลดทอนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้หญิง และมีความเปราะบางในความเสี่ยงต่อการคุกคามทางเพศมากขึ้น”
อังคณา นีละไพจิตร
ผู้หญิงนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

สถิติของผู้หญิง

นักปกป้องสิทธิฯ จากชุมชนที่ถูก
กลั่นแกล้งคุกคามโดยการฟ้องคดี

ตั้งแต่ มิถุนายน 2557-2562 รวมทั้งสิ้น 440 คน

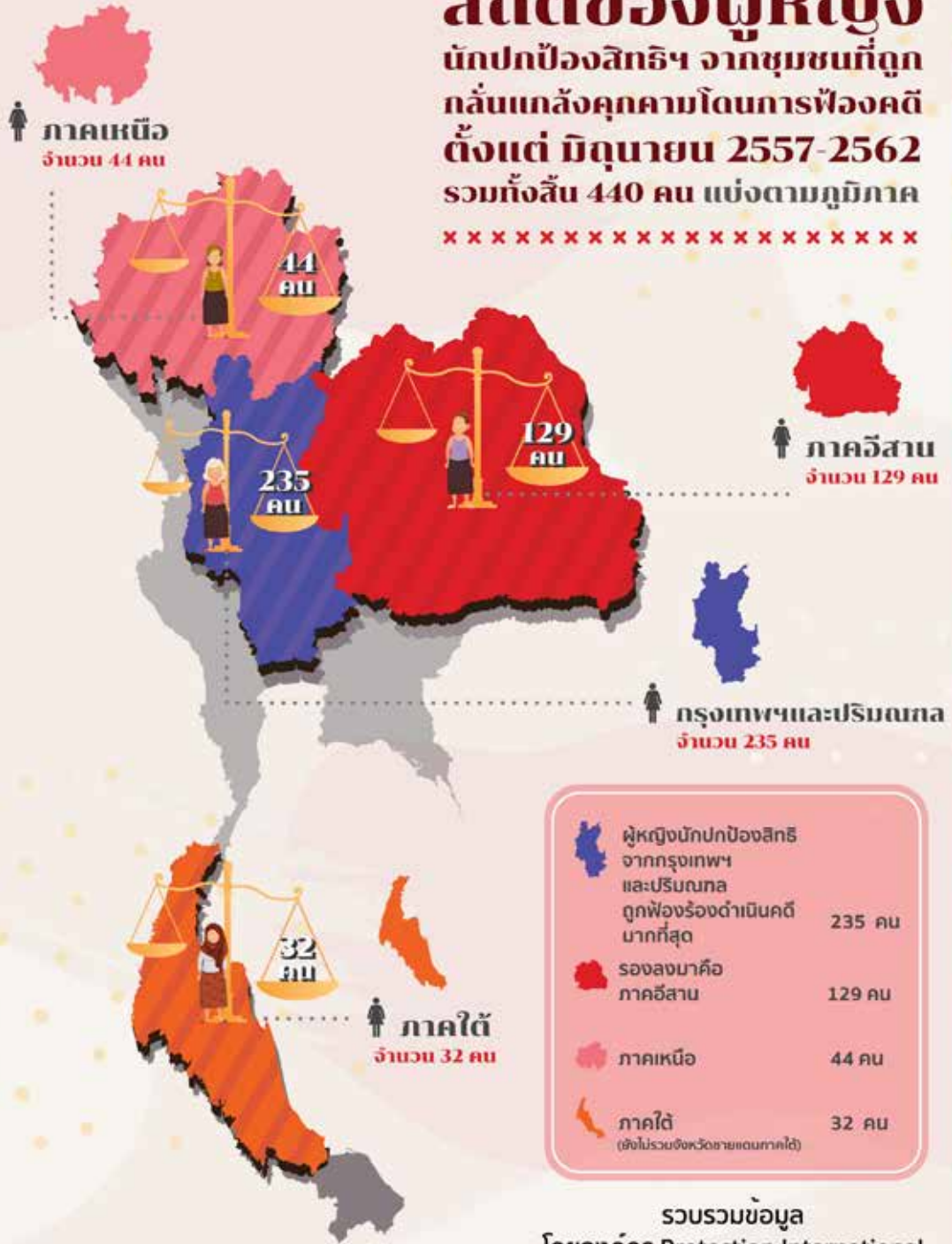
- คดีขังไล่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประมาท 200 คน
- ความผิดฐานบุกรุก 83 คน
- ความผิดตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์และความผิดฐานหมิ่นประมาท 36 คน
- ความผิดตามพ.ร.บ.ชุมนุมสาธารณะ 35 คน
- คดีขัดคำสั่งคสช. 3/2558 ห้ามชุมนุมทางการเมืองตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป พ่วงด้วยคดีในข้อหาข่มขู่ปลุกปั่น ตามประมวลกฎหมายอาญา ม. 116 จำนวน 22 คน
- คดีขัดคำสั่งคสช. 3/2558 20 คน
- ความผิดฐานละเมิด ขังไล่และเรียกค่าสินไหมทดแทน 17 คน
- คดีสร้างสิ่งกีดขวางทางสาธารณะ 12 คน
- คดีความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ 8 คน
- คดีร่วมกันข่มขืนใจผู้อื่น 3 คน
- ถูกเชื่อมโยงเกี่ยวกับคดียาเสพติด 2 คน
- คดีร่วมกันกระทำความผิดใดๆให้ทางสาธารณะประตุน้ำ ทำนบ เขื่อน อยู่ในลักษณะ อันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่การจราจร และ คดีบุกรุกสถานที่ราชการ 2 คน

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

สถิติของผู้หญิง

นักปกป้องสิทธิฯ จากชุมชนที่ถูก
กลั่นแกล้งคุกคามโดยการฟ้องคดี
ตั้งแต่ มิถุนายน 2557-2562
รวมทั้งสิ้น 440 คน แบ่งตามภูมิภาค

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

รวบรวมข้อมูล
โดยองค์กร Protection International

ผู้หญิงชนบท

คณะกรรมการ CEDAW เสนออะไรไว้ในปี 2560

คณะกรรมการฯ ยังมีความกังวลว่าผู้หญิงในชนบท รวมทั้งผู้หญิงชนเผ่าพื้นเมือง และหญิงจากชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์และทางศาสนา ยังคงได้รับผลกระทบอย่างมาก จากความยากจนและได้รับโอกาสทางเศรษฐกิจที่จำกัด ซึ่งเพิ่มความเสี่ยงจากการค้ามนุษย์ และการแสวงประโยชน์ คณะกรรมการฯ แสดงความกังวลต่อผู้หญิงชนบทดังนี้

- ยังคงขาดโอกาสเข้าถึงบริการทางสังคมขั้นพื้นฐาน เช่น การศึกษา การดูแลสุขภาพ รวมทั้งบริการสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์ เช่นเดียวกับการเข้าถึงความยุติธรรม
- ไม่มีผู้แทนในกลไกและโครงสร้างที่มีอำนาจตัดสินใจ ทั้งในระดับชาติ และท้องถิ่นและ ถูกกีดกันจากกระบวนการตัดสินใจในเชิงนโยบายในเรื่องที่อาจส่งผลกระทบต่อตนเอง
- เผชิญกับการถูกจำกัดสิทธิในที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติ เนื่องจากมีการนำที่ดินไปใช้ในโครงการพัฒนาต่างๆ ในการทำเหมืองแร่และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง รวมทั้งการประกาศให้เป็นเขตอุทยานแห่งชาติ

ข้อเสนอแนะ

- ขยายโครงการที่มีมุ่งสนับสนุนให้ผู้หญิงสามารถเข้าถึงการศึกษา การจ้างงาน และบริการสุขภาพ รวมทั้งให้มีการใช้มาตรการพิเศษชั่วคราว
- ขจัดอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในการกำหนดนโยบายและสร้างหลักประกันว่าจะมีการบูรณาการและทำให้มิติเพศภาวะได้รับการพิจารณาในกระบวนการพัฒนานโยบาย ยุทธศาสตร์ โครงการและแผนงานด้านเกษตรกรรม และการพัฒนาชนบท เพื่อให้ผู้หญิงชนบทสามารถเป็นผู้ดำเนินการและมีตัวตนในฐานะผู้มีส่วนได้เสีย ผู้ตัดสินใจ และเป็นผู้ได้รับประโยชน์
- สร้างหลักประกันให้มีการปรึกษาหารืออย่างมีประสิทธิภาพกับผู้หญิงจากชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากการประกาศเขตอุทยานแห่งชาติ และการใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากที่ดินและพื้นที่ที่พวกเขาครอบครองหรือใช้ประโยชน์อยู่แต่ดั้งเดิม หากมีการกันเขตก็ต้องรับประกันว่าสตรีเหล่านี้ได้รับข้อมูลข่าวสารก่อนตัดสินใจให้ความยินยอมอย่างเสรี และจะต้องมีการชดเชยเยียวยาที่เหมาะสมตามความจำเป็น
- สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงชนบทจะต้องมีส่วนร่วมในแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติของเป้าหมายที่ 5 ใน เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG) แห่งสหประชาชาติ
- ให้สัตยาบันอนุสัญญาว่าด้วยชนเผ่าพื้นเมืองและกลุ่มชนเผ่า 1989 ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO 169)

F

ไม่มีการปฏิบัติใดๆ

“รัฐบาลใช้งบประมาณมหาศาลซื้ออาวุธยุทธโปกรณ์ในนามของความมั่นคงแห่งชาติ แต่กลับไม่สนใจความมั่นคงของชาวบ้านและเกษตรกรที่เป็นรากฐานของประเทศ พวกเราจึงรวมตัวกันในนามสมัชชาคนจน พวกเราถูกเรียกไปปรับทัศนคติหลายครั้งในค่ายทหาร แต่ก็ยังไม่ทอดทิ้งในการต่อสู้ในการเรียกร้องสิทธิวิถีชีวิต และการดูแลเยียวยาจากรัฐบาล ไม่ว่าจะพรรคฝ่ายค้านหรือรัฐบาล เราต้องผลักดันให้รัฐสภาแก้ปัญหาของชาวบ้านให้ได้”

“เราไม่ได้เป็นเลื้อเหลียงหรือเลื้อแดง เราเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบจากโครงการของรัฐ”
แม่สมปอง เวียงจันทร์
สมัชชาคนจน

ผู้หญิงชนบท

ภาพสะท้อนจากชุมชน

ผู้หญิงชนบทระบุว่าสถานการณ์ชุมชนยังไม่ดีขึ้นจากปี 2560 เป็นต้นมา ไม่มีมาตรการพิเศษชั่วคราวใดๆ ที่บังคับใช้และไม่มีการลงทุนในโครงการที่สนับสนุนให้ผู้หญิงมีความก้าวหน้าใดๆ ตัวอย่างเช่น งบประมาณแผ่นดินปี 2562 มีการจัดสรรร้อยละ 17 ให้ด้านการศึกษา ร้อยละ 10.4 ให้ด้านสาธารณสุข แต่จัดสรรให้มาตรการปกป้องสิ่งแวดล้อมเพียงร้อยละ 0.4 เท่านั้น ในขณะที่งบประมาณด้านการทหารและความมั่นคงแห่งชาติมีถึงร้อยละ 11.5 นอกจากนี้ การจ้างงานในกลุ่มผู้หญิงก็กลายเป็นแสนคนยังเป็นเรื่องผิดกฎหมาย แรงงานข้ามชาติยังคงประสบการแสวงประโยชน์และการเลือกปฏิบัติ ผู้หญิงชาติพันธุ์ที่ไม่มีบัตรประจำตัวไม่ได้รับอนุญาตให้เดินทางและไม่สามารถประกอบอาชีพได้

ผู้หญิงมักปกป้องสิทธิในพื้นที่ที่ชุมชนชนบทยังคงคัดค้านการยึดครองที่ดินและการแย่งชิงทรัพยากรในรูปแบบที่ไม่มีการปรึกษาหารือและการขอความยินยอมที่สมควรใจและได้ข้อมูลล่วงหน้า ในส่วนของนโยบายทวงคืนผืนป่า มีสถิติว่าจากจำนวนกว่า 500 คดีนั้น ประมาณได้ว่ามีเพียงสิบคดีที่ดำเนินคดีต่อธุรกิจขนาดใหญ่ และที่เหลือเป็นการดำเนินคดีต่อเกษตรกรขนาดเล็กและส่วนใหญ่แล้วเป็นผู้หญิงอีกด้วย นอกจากนี้ ในขณะที่เกษตรกรไร้ที่ดินถูกขับไล่ออกจากที่ดินทำกิน รัฐบาลกลับให้ที่ดินในป่าสงวนกว่า 6,243 ไร่ (ราว 10,000 เฮกเตอร์) กับบริษัทขนาดใหญ่และไปจัดสรรเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ

รัฐไทยยังไม่ยอมรับการใช้คำว่าชนเผ่าพื้นเมืองอย่างเป็นทางการ และยังคงไม่มีความคืบหน้าใดๆ ที่บ่งบอกว่ารัฐไทยจะให้สัตยาบันอนุสัญญาว่าด้วยชนเผ่าพื้นเมืองและกลุ่มชนเผ่า 1989 ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO 169) นอกจากนี้ พ.ร.บ.ป่าไม้ฯ พ.ศ. 2561 ไม่ให้ความสำคัญกับวิถีดั้งเดิมของชุมชนชาติพันธุ์ ใดๆ ที่เป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับป่าและสามารถใช้ความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดมาอย่างยาวนานในการเป็นผู้จัดการดูแลรักษาป่าได้อย่างที่ดีที่สุด

รัฐบาลทำอะไรไปแล้วบ้าง

ไม่มีรูปธรรมที่ชัดเจน

การแสวงประโยชน์จากการค้าประเวณี

คณะกรรมการ CEDAW เสนออะไรไว้ในปี 2560

คณะกรรมการฯ บันทึกไว้ด้วยความหวังในความไม่ชัดเจน ไม่โปร่งใส คณะกรรมการฯ มีความกังวลว่าผู้หญิงและเด็กหญิงจำนวนมากที่ต้องถูกแสวงประโยชน์จากการค้าประเวณีในประเทศไทย และผู้หญิงในการค้าประเวณียังถือเป็นผู้กระทำผิดทางอาญาตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ขณะที่ผู้แสวงประโยชน์จากผู้หญิงเหล่านี้กลับไม่ค่อยถูกดำเนินคดี ยังมีข้อกังวลด้วยว่าผู้หญิงที่ทำงานในภาคบันเทิงได้ถูกเหมารวมว่ากระทำผิดตามพ.ร.บ.นี้ ถูกจับกุมดำเนินคดี ได้รับการปฏิบัติโดยไม่ให้เกิดเกียรติและย่ำยีศักดิ์ศรีในการปิดล้อมจับกุม และเป็นเป้าหมายในการล่อซื้อของเจ้าหน้าที่ตำรวจ คณะกรรมการฯ หวังใยต่อรายงานที่ระบุถึงการมีส่วนร่วมในกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ในการเอาผิดเอาเปรียบต่อหญิงในการค้าประเวณี รวมทั้งมีการบังคับข่มขู่ รีดไถโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจที่คอร์รัปชัน คณะกรรมการฯ ได้รับรู้ด้วยว่า แม้แต่ผู้หญิงที่ได้รับการจ้างงานที่ถูกต้องในสถานบันเทิงที่เปิดโดยถูกต้องตามกฎหมาย แต่ในทางปฏิบัติแล้ว ยังไม่ได้รับประโยชน์จากการคุ้มครองตามกฎหมายแรงงานและการประกันสังคมอย่างที่แรงงานประเภทอื่นๆ ได้รับ

ข้อเสนอแนะ

- แก้ไข พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี ยกเลิกความผิดทางอาญาต่อผู้หญิงในการค้าประเวณี
- จัดการแก้ไขสาเหตุรากเหง้าของปัญหาการค้าประเวณีและจัดมาตรการในการป้องกันไม่ให้หญิงที่ตกอยู่ในสภาวะยากลำบากต้องเข้าสู่การค้าประเวณีรวมทั้งให้ผู้หญิงมีโอกาสทางเลือกในการหารายได้ด้วยวิธีการอื่นๆ
- สอบสวนและลงโทษบุคคลที่แสวงประโยชน์จากผู้หญิงในการค้าประเวณีรวมทั้งเจ้าหน้าที่รัฐที่กระทำผิดด้วย
- ยุติมาตรการบุกเข้าจับกุมในสถานบันเทิงด้วยความรุนแรง การล่อซื้อ และการบังคับข่มขู่ รีดไถ โดยทันที และดำเนินการให้เจ้าพนักงานตำรวจที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องรับผิดชอบต่อการกระทำดังกล่าว
- จัดให้ความช่วยเหลือ การฟื้นฟูเยียวยา และการกลับคืนสู่สังคมให้กับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ถูกแสวงประโยชน์ในการค้าประเวณี ยิ่งไปกว่านั้น จะต้องมีการสร้างโครงการสำหรับผู้หญิงที่ต้องการออกจากงานค้าประเวณี
- สร้างหลักประกันว่าจะมีการบังคับใช้กฎหมายแรงงานและจัดสวัสดิการสังคมอย่างครบถ้วนในงานภาคบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อผู้หญิงที่ได้รับการจ้างงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายในสถานประกอบการเหล่านั้น

D-

มีการปฏิบัติตามบ้าง
แต่ถือว่าน้อยมาก

“พนักงานบริการ หน่วยงานของยูเอ็นและผู้เชี่ยวชาญด้านสิทธิมนุษยชนต่างสนับสนุนข้อเสนอแนะของ CEDAW ให้ยกเลิกความผิดทางอาญาตามกฎหมาย แต่ตกใจมากที่ได้ยินเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐบาลไทยพูดว่า “เราไม่จำเป็นต้องทำตามที่ CEDAW บอก” ผู้หญิงนักปกป้องสิทธิคนทำงานบริการ

“ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ CEDAW เป็นจุดเริ่มต้นที่ดีที่จะช่วยให้ผู้หญิงที่ทำงานบริการรวมกลุ่มเรียกร้องการเคารพหลักสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานในฐานะผู้หญิงและแรงงาน” ผู้หญิงนักปกป้องสิทธิคนทำงานบริการ

การแสวงประโยชน์จากการค้าประเวณี

ภาพสะท้อนจากชุมชน

งานบริการยังถูกทำให้เป็นอาชญากรรม นับตั้งแต่ปี 2560 เป็นต้นมา มีผู้หญิงกว่า 50,000 คนที่ถูกตัดสินว่ากระทำผิดภายใต้กฎหมายพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 (รายงานของตำรวจระบุว่ามีคนถูกจับ 23,634 คนในปี 2561 เพียงปีเดียว) จำนวนนี้รวมถึงผู้หญิง 105 ที่ถูกล่อซื้อที่ร้านอาบอบนวดวิกตอเรีย ซีเครตเมื่อปี 2561 ทั้งๆ ที่คณะกรรมการ CEDAW มีข้อเสนอแนะอย่างชัดเจนว่าให้ยุติการบุกจับล่อซื้อ นับจากนั้นมาตำรวจได้ชี้แจงว่าการปฏิบัติการดังกล่าวจะมีข้อพิจารณามากขึ้น อย่างไรก็ตาม ตำรวจกลับสนับสนุนให้เอ็นจีโอทำงานแทน แนวทางเช่นนี้กลับทำให้ผู้หญิงต้องตกอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ไปอีกสามเดือนกว่าเอ็นจีโอจะดำเนินการดังกล่าวเสร็จสิ้น

ไม่มีรายงานถึงแนวทางการแก้ปัญหาเรื่องการถูกรีดไถเงินจากเจ้าหน้าที่รัฐทั้งจากคนทำงานและนายจ้าง นอกจากนี้สภาพการทำงานในภาคบริการและการบันเทิงยังคงขัดแย้งกับกรอบกฎหมายแรงงานของประเทศ ผู้หญิงนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่เป็นแรงงานข้ามชาติและพนักงานบริการ กลับถูกเนรเทศและห้ามเข้าประเทศเป็นเวลา 100 ปี ส่วนกลุ่มที่ระบุว่าตนเองเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์นั้น รัฐกลับให้ออกนอกประเทศทันที ทั้งๆ ที่กลุ่มคนดังกล่าวอยู่ในศูนย์กักกันเป็นเวลานานโดยไม่มีการสนับสนุนด้านเงินช่วยเหลือใดๆ

รัฐบาลทำอะไรไปแล้วบ้าง

ในปัจจุบัน กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำลังทบทวนพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี อย่างไรก็ตาม กลับไม่มีช่องทางให้ผู้หญิงที่ทำงานบริการหรือองค์กรที่ทำงานในประเด็นดังกล่าวเข้าไปมีส่วนร่วม นับว่าเป็นข้อกั่วงวลเนื่องจากกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กำลังร่างกฎหมายและยังไม่ได้เปิดให้ผู้หญิงที่ทำงานภาคบริการหรือสาธารณะได้ร่วมรับรู้แม้แต่น้อย

ความยากจน

คณะกรรมการ CEDAW เสนออะไรไว้ในปี 2560

ข้อสังเกตโดยสรุปของคณะกรรมการ CEDAW เสนอให้รัฐไทยต้องมีมาตรการขจัดรากเหง้าของความยากจนต่อผู้หญิง และได้แสดงความกังวลต่อประเด็นอื่นๆ เช่น อัตราการจำคุกที่สูง การแสวงประโยชน์รวมถึงการค้ามนุษย์ และการเข้าถึงการบริการสุขภาพ

ภาพสะท้อนจากชุมชน

รัฐธรรมนูญปี 2560 ออกแบบการจัดความยากจนให้เป็นการกุศลมากกว่าเป็นสิทธิมนุษยชนที่ทุกคนควรได้รับ ซึ่งเป็นความรับผิดชอบของรัฐในการจัดหาสวัสดิการให้ประชาชน รัฐบาลได้เริ่มใช้บัตรคนจนกับผู้มีรายได้น้อยและอยู่ต่ำกว่าอัตราความยากจน ทั้งนี้สวัสดิการดังกล่าวเป็นในรูปแบบของการจ่ายในร้านบางร้านและจำกัดอยู่เฉพาะสินค้าบางชนิด โดยเงินจะเข้าในบัตรดังกล่าวและหมดอายุลงเดือนต่อเดือน คิดเป็นพอๆ กับค่าแรงขั้นต่ำคือ 300 บาทต่อเดือนเท่านั้น นอกจากนี้ สวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และเงินช่วยเหลือเด็กต่ำกว่าหกขวบยังคงไม่เพียงพอ โดยให้เพียงแค่เดือนละ 600 บาท หรือคิดเป็นค่าแรงขั้นต่ำสองวันเท่านั้น

อัตราความยากจนและความเหลื่อมล้ำในประเทศไทยยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2560 ในภาวะที่เศรษฐกิจถดถอยเช่นนี้ ผู้หญิงซึ่งมีภาระและความรับผิดชอบในการเลี้ยงดูครอบครัวได้รับผลกระทบเพิ่มขึ้น ผู้หญิงยังคงทำงานโดยไม่ได้รับเงินเดือนหรือทำงานประกอบอาชีพในภาคแรงงานที่ไม่มีความมั่นคงและไม่มีการปกป้องสิทธิใดๆ ผู้หญิงลี้ภัยไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงานประกอบอาชีพ หรือทำการเกษตร นอกจากนี้ ผู้หญิงชาติพันธุ์จำนวนมากไม่มีเอกสารที่จะเข้าถึงการจ้างงานที่ได้รับเงินเดือน ส่วนผู้ที่สามารถเข้าถึงได้จำเป็นต้องจากบ้านและชุมชนไปหางานในเมือง

เมื่อปลายปี 2562 โรงงานกว่า 200 แห่งถูกปิดตัวลง ทำให้คนงานผู้หญิงจำนวนมากตกงาน นอกจากนี้ คนงานหาบเร่แผงลอยซึ่งส่วนมากเป็นผู้หญิง ไม่ได้รับอนุญาตให้ขายของบนถนนอีกต่อไป นอกจากนี้ การขอลานและการทำงานบริการยังคงเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย ผู้หญิงที่ไม่มีวุฒิการศึกษาและต้นทุนยังคงติดอยู่ในภาวะความยากจน

ผู้หญิงหลายพันคนและครอบครัวจากชุมชนคนจนเมืองยังคงเผชิญกับการถูกไล่อ้อ โดยไม่มีทางเลือกที่มีมาตรฐานเพียงพอหรือการให้ค่าชดเชยใดๆ

ผู้หญิงมักปกป้องสิทธิชุมชนทำงานเฉลี่ยวันละ 14 ชั่วโมง โดยทำงานสามกะหรือมากกว่านั้น ทั้งทำงานในบ้านที่ไม่ได้รับค่าตอบแทนและทำงานในที่ดิน นอกจากนี้ พวกเขาายังทำงานในภาคแรงงานนอกระบบเฉลี่ยวันละ 6 ชั่วโมงต่อวัน และยังทำงานนรณรงค์ด้านการเมืองและสิทธิมนุษยชนที่ปกป้องชุมชนของตนเอง ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ได้รับค่าตอบแทน

รัฐบาลทำอะไรไปแล้วบ้าง

ไม่มีรูปธรรมที่ชัดเจน

F

ไม่มีการปฏิบัติใดๆ

“คนจนเมืองนั้นเป็นส่วนหนึ่งของเมืองมาตลอด แต่รัฐกลับทำให้เราดูแย่เป็นกลุ่มติดยา เป็นอาชญากร แต่ไม่เคยมองเห็นว่าเราเป็นแรงงานที่สร้างเมืองขึ้นมาและเป็นรากฐานให้เศรษฐกิจนี้มั่นคงดำเนินไปได้ แผนพัฒนา 20 ปีของรัฐบาลนั้นล้าสมัยมาก บอกว่าจะลดความเหลื่อมล้ำ ความยากจน และจะจัดสรรที่อยู่อาศัย แต่พวกเรากลับถูกไล่อ้อให้ออกไปจากเมือง”
นุชนารถ แท่นทอง
เครือข่ายสลัมสี่ภาค

เกี่ยวกับโพรเทคชั่น อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล

เสรีภาพ สิทธิมนุษยชนในสังคมของเราเป็นไปได้เพราะมีคนต่อสู้และปกป้องสิทธิมนุษยชน หากแต่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนยังคงมีความเสี่ยง ไม่ว่าจะในที่ใดๆ นักปกป้องสิทธิมนุษยชนยังคงเผชิญการข่มขู่คุกคาม จำคุก ถูกทำร้าย และสังหารโดยไม่มีใครถูกนำตัวมารับผิด

โพรเทคชั่น อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล สนับสนุนสิทธิในการปกป้องสิทธิมนุษยชน ด้วยการสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชน เราปกป้องสิทธิของทุกคนด้วยเช่นกัน

เราต้องการเห็นสังคมที่ทุกคนยอมรับและเคารพหลักสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน และสังคมที่ทุกคนมีสิทธิในการปกป้องสิทธิและเสรีภาพเหล่านี้โดยไม่ต้องกลัวการถูกข่มขู่หรือทำร้าย

คำขอบคุณ

การจัดทำรายงานฉบับนี้เกิดขึ้นได้เพราะประสบการณ์ ความรู้และความกล้าหาญของผู้หญิงนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย

โครงการนี้ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนแคนาดาเพื่อความริเริ่มท้องถิ่น (Canadian Fund for Local Initiatives – CFLI) , Foundation For Just Society และ MISEREOR

เราขอขอบคุณ West Coast LEAF BC Canada ที่อนุญาตให้เรานำรูปแบบการรายงานให้คะแนนมาปรับใช้ ซึ่งออกแบบโดย Nadene Rehnby จาก Hands On Publications

เราขอขอบคุณมูลนิธิเอ็มพาวเวอร์ สำหรับภาพประกอบที่ใช้บนหน้าปกรายงานฉบับนี้

2020 CEDAW PROGRESS REPORT CARD

Women Human Rights Defenders

WHRDs reporting on Thailand's compliance with the 2017 Concluding Observations of the Committee on the Convention to Eliminate all forms of Discrimination Against Women (CEDAW).

THAI REPORT CARD

CONSTITUTION & LEGAL FRAMEWORK D-	ACCESS TO JUSTICE & REMEDY F	NATIONAL HUMAN RIGHTS COMMISSION F
WOMEN, PEACE & SECURITY F	WOMEN HUMAN RIGHTS DEFENDERS F	RURAL WOMEN F
EXPLOITATION OF PROSTITUTION D-	POVERTY F	OVERALL Thailand has taken no known action, harmful action or very limited action in response to CEDAW Committee's 2017 recommendations. Will need significant improvement by the next CEDAW review scheduled for 2021

INTRODUCTION

“The CEDAW Committee requests the State party to ensure the timely dissemination of the present concluding observations, in the official language(s) of the State party, to the relevant State institutions at all levels (national, regional, local), in particular to the Government, the ministries, Parliament and the judiciary, to enable their full implementation”

**NO KNOWN
PROGRESS**

WHAT IS CEDAW?

The Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW) provides for important protections for women and girls in international human rights law. CEDAW recognizes that it is not enough to guarantee that women and men be treated identically. Instead, state signatories must take appropriate action to eliminate discrimination against women and support substantive equality.

Thailand’s compliance with the Convention was last assessed in 2017, and the UN Committee on the Elimination of Discrimination against Women (the “CEDAW Committee”) made significant recommendations for Thailand, which are legally binding.

BACKGROUND

In 2017 Protection International facilitated community WHRDs inclusion in the Thai women’s delegation presenting to the CEDAW Committee. The delegation represented 15 sectors of women. Now almost three years on and fast approaching the next review, it is timely for WHRDs to reflect and create a progress report on Thailand’s compliance with the recommendations made.

The goal of this report card is to make visible to the situation of women and WHRDs in respect to government policy and treatment of women. The report card is part of a larger body of creative work serving as a tool to elicit and enhance communication with authorities. It will also serve to increase awareness about CEDAW and Thailand, especially in view of the fact Thailand has yet to comply with the Recommendation on Dissemination (see column insert).

We have rated progress in key areas of concern identified by the WHRD we work with from the CEDAW Committee’s 2017 Concluding Observations for Thailand.

GRADING

This Report Card focuses on July 2017 and December 2019. We used the following scale to assign grades to Thailand's progress in each area:

A	Fulfilment of CEDAW obligations and satisfaction of the recommendations of the CEDAW Committee.
B	Considerable action towards fulfilling CEDAW obligations and Committee recommendations.
C	Some action taken. Needs improvement.
D	Very limited action. Needs significant improvement.
F	No known action taken or harmful actions taken.

The grades are given as a measure of recent progress towards meeting CEDAW standards, not as a measure of the overall situation of women's human rights in Thailand.

CONSTITUTION & LEGAL FRAMEWORK

WHAT DID THE CEDAW COMMITTEE SAY IN 2017?

The prohibition of gender-based discrimination in the Thai Constitution and the Gender Equality Act do not apply in women in Southern Border Provinces, where special emergency laws continue to be applied. The Committee also expressed serious concerns that Section 17(2) of the Gender Equality Act allows for discrimination to be acceptable on grounds of religious principles and national security.

Recommendations:

- (a) Revise Section 17(2) of the Gender Equality Act;
- (b) Ensure that all women and girls who live in areas which are subject to emergency laws are effectively protected from discrimination both in law and in practice.

VIEW FROM THE GROUND

Five years after the passing of the Gender Equality Act 2015, very few people know it exists or how it can be used. The term ‘gender’ is commonly understood as referring to LGBTQI issues, not related to heterosexual non-transgender women. A handful of transgender women have been able to petition the Committee on “Unfair Gender Discrimination” regarding discrimination in Educational Institutions. The processes remain complicated and excluding women from the Southern Border Provinces from protection from gender-based discrimination which has continued under the Emergency Decree. The Gender Equality Act Article 17 (2) remains in place. Women who do sex work, indigenous women, asylum seeker and refugee women all risk being denied protections under the Article on grounds of national security or religious principles.

ACTION TAKEN

The Committee to Promote Gender Equality (CPGE) has now established various subcommittees: for Policies, Measures and Plans; for Educational Development and Research; for Legal Matters; and for Public Communications. This infrastructure has been built in an effort to expedite the work of the “Consideration of Unfair Gender Discrimination Committee (CUGDC).”

The Community WHRD Collective in Thailand has made recommendations for Constitutional reform to increase respect for women’s rights.

D-

Limited action.
Needs significant
improvement.

“Principles in the Constitution must support the creation of laws to uphold the rights of women from all sectors”

“The Constitution must require the State to recognize that work in the home has great social and economic value. Caring work in the home must be awarded a living wage provided for in cash or land”

Community WHRD
Collective in Thailand
(excerpt)

ACCESS TO JUSTICE & REMEDIES

WHAT DID THE CEDAW COMMITTEE SAY IN 2017?

The Committee remains concerned about the persistence of multiple barriers to rural women, indigenous women, women belonging to ethnic and religious minority groups, and women with disabilities. Such barriers include:

- (a) Stigma
- (b) Limited legal literacy and access to information on remedies that are available
- (c) Lack of gender sensitivity in the justice system, including negative attitudes of law enforcement officials
- (d) Corruption

Recommendations:

- (a) Simplify the procedure to access the Justice Fund;
- (b) Eliminate the stigma and enhance women's legal literacy;
- (c) Disseminate information, particularly in rural and remote areas, about the legal remedies available;
- (d) Strengthen gender responsiveness and gender sensitivity of the justice system;
- (e) Strengthen measures to combat corruption;
- (f) Ensure that religious and customary justice systems harmonize their norms, procedures and practices.

VIEW FROM THE GROUND

The process for accessing the Justice Fund remains complex and appears arbitrary. Only 25 of applications from 440 community WHRDs to the Justice Fund were approved. The Justice Fund and other remedies remain largely unknown and we don't know of any legal literacy education provided for women yet.

Women remain reluctant to report violence. Indigenous, migrant and Muslim women from the Southern Border Provinces are especially reluctant to report violent men in their family or communities when there have been credible reports of authorities being involved in maltreatment, torture, forced disappearances and extrajudicial killings of indigenous, migrant and Muslim men. There is also fear of retribution for reporting 'influential' people and agencies.

Disabled women report that authorities do not take reports from disabled women seriously. It is especially difficult when those seeking justice or remedy have an intellectual impairment or communication problems.

F

No known action taken or harmful actions taken.

"None of the six recommendations from the CEDAW Committee have been addressed and the barriers to access to the Justice Fund have become worse."

Community WHRD

"Don't even ask me about access to remedy, which is even harder to access than justice! The current Disabled Person Act has no penalties at all so is ineffective"

Disabled WHRD

ACCESS TO JUSTICE & REMEDIES

Citing the criminalization of prostitution, women who do sex work are denied access to justice and remedies regardless of other factors e.g. victim of the crime of trafficking.

Women from the Southern Border Provinces tell us that ordinary families generally have no access to remedy. Those who do receive some redress are given a once-only lump sum rather than ongoing support provided to civil servants or those holding a government position. Islamic Committees who make decisions regarding Muslim women on marriage and divorce are not always in line with International standards.

ACTION TAKEN

Unknown

NATIONAL HUMAN RIGHTS COMMISSION

WHAT DID THE CEDAW COMMITTEE SAY IN 2017?

The Committee notes with concern the lack of a clear, transparent and participatory process for selecting and appointing the members of the National Human Rights Commission of Thailand, which led the accreditation committee of the Global Alliance of National Human Rights Institutions (GANHRI) to downgrade it to “B” status in November 2015.

Recommendations:

Implement the recommendations made by GANHRI in its report of November 2015

VIEW FROM THE GROUND

The NHRC retains a B rating. The 2017 Organic Act of the National Human Rights Commission was enacted despite GANHRI’s concerns that it does not comply with the Paris Principles. Of special concern are the regulation on the rules and procedures for Commissioners to conduct examination of human rights violations. GANHRI also recommended that the provisions in Section 22 of the Act which provides a mandate for the President of the Supreme Court and the President of the Supreme Administrative Court to appoint a temporary Commissioner are unnecessary and should be removed. The concerns were not acted upon. In 2018 the National Legislative Assembly appointed two retired bureaucrats as commissioners over all other candidates with solid backgrounds in rights advocacy. In July 2019, two prominent Commissioners, Ms Tuenjai Deetes and Ms Angkhana Neelapaijit, resigned from the National Human Rights Commission saying “the working environment was not conducive for them to perform effectively.” The Chair of the NHRC invoked Section 22 and replacement Commissioners were appointed by the President of the Supreme Court and the President of the Supreme Administrative Court. On January 27, 2020 the Senate appointed the two new Commissioners; rejecting two others, one who was a woman from the Southern Border Provinces. “We were all proud when a week after resigning as NHRC Commissioner Ms Angkhana Neelapaijit was awarded the Ramon Magsaysay Award for her human rights work.”

ACTION TAKEN

Unknown

F

No known action taken or harmful actions taken.

“For many years the NHRC was the institution many ordinary people could rely on to help defend the rights of our communities. Now it feels as if another door to justice and redress has closed”
Community WHRD

“The regulations on investigating and reporting under the 2017 Organic Act means the NHRC is charged with defending the government instead of defending human rights.”
Community WHRD

WOMEN , PEACE & SECURITY

WHAT DID THE CEDAW COMMITTEE SAY IN 2017?

The Committee remains concerned for women in the Southern Border Provinces, especially those who have become widows and heads of households as a result of male family members being arrested, disappeared or killed, and who face stigma and difficulties in earning a living and supporting their families. They noted reports of DNA collection under coercive conditions and the exclusion of women from meaningful participation in the peace process, and the slow progress.

Recommendations:

- (a) Adopt temporary special measures targeting Muslim women in the Southern Border Provinces including by providing sufficient financial and social support;
- (b) Increase its efforts to end the conflict and ensure that the military, law enforcement officials and non-State armed groups abide by international human rights law;
- (c) Ensure access to effective remedies and justice;
- (d) Immediately discontinue the practice of DNA collection and provide effective remedies;
- (e) Adopt Security Council resolution 1325 (2000) on women and peace and security;
- (f) Fully involve women at all stages of the post-conflict reconstruction process in line with the Security Council's resolutions.

VIEW FROM THE GROUND

All women regardless of religion in the Southern Border Provinces are impacted by the ongoing violence of the conflict. Muslim women carry and extra burden of greater interference by the State and inequality between men and women, including access to rights such as education, employment, labor, and health care.

There have been various promises made about support for widows and women head of family, but nothing has reached women in this situation. Any funds provided are usually accessed by men with status such as the Village Headmen. Some educational scholarships for children have been created but they remain difficult to access and it is a lengthy process.

Random DNA collecting continues. The state should ensure DNA information is secure and have stringent measures enforced to stop abuses.

F

No known action taken or harmful actions taken.

"I have heard that the government provides social and financial assistance for the families of those killed, but I don't know if it is true. I met the wife of a man who died from a violent incident. The government arranged to provide compensation on the condition the woman would not remarry until she receives it"
Southern Community
WHRD

WOMEN , PEACE & SECURITY

Fear and restrictions have increased rather than decreased since 2017. WHRDs in the Southern Border Provinces regularly report the heavy surveillance and monitoring of their movements and frequent visits by authorities. Any human rights work undertaken in the Southern Provinces is prone to judicial harassment and State intimidation regardless of the status of the women, religion or the context of the work. For example Ms Chalita Banthuwong a well-known Thai academic who spoke on need for Constitutional reform was charged by the Military with sedition. (Article 116)

Currently 10,000 heavily armed soldiers monitor 188 villages. Women live under stringent counterinsurgency legislations including the 1914 Martial Law, the 2005 Emergency Decree, and the 2008 Internal Security Act. In November 2019 the Internal Security Operations Command, the military's political coordination body was granted increased powers to impose curfews in nine districts from Dec. 1, 2019, until Nov. 30, 2020. Other measures allowed them under Article 18 of the act include restricting people from entering or leaving premises; closing roads and restricting the use of vehicles; and restricting the use of electronic and other devices or equipment that could harm people or public property.

Thailand has not adopted Security Council resolution 1325 (2000). Overall the language and practices used in the peace process effectively precludes participation for women, especially women who have been denied formal education which is true for many Muslim women.

ACTION TAKEN

Unknown

“Government officials often conduct searches regardless of the time, even late at night. They claim to have legal right to search to coerce villagers to submit to consent to DNA collection. Officials will not ask for permission to search but rather they use intimidation tactics. Most villagers consent to the search out of fear, especially believing refusal will bring more troops into search.”

Southern Community
WHRD

WOMEN HUMAN RIGHTS DEFENDERS WHRDs

WHAT DID THE CEDAW COMMITTEE SAY IN 2017?

The Committee expressed serious concern that women human rights defenders have increasingly become targets of lawsuits, harassment, violence and intimidation by authorities and business enterprises due to their human rights work.

Recommendations:

- (a) Adopt and implement, without delay, effective measures for the protection of women human rights defenders to enable them to freely undertake their important work including by improving the effectiveness of the Witness Protection Office within the Ministry of Justice;
- (b) Effectively investigate, prosecute and adequately punish all cases of harassment, violence and intimidation against women human rights defenders, and provide effective remedies to victims.

VIEW FROM THE GROUND

Judicial harassment, violence and intimidation against women human rights defenders has increased. Protection International was alarmed by the spike in the number of WHRDs who face judicial harassment following the 2014 coup. In 2017, PI reported to CEDAW that 179 community based WHRDs had been taken to court. The number of WHRDs in such predicament has since risen to 440 despite the recommendation from the CEDAW Committee that the Thai government end judicial harassment against WHRDs. Many of these are SLAPP lawsuits against community WHRDs, the majority who are urban poor women facing eviction followed by those defending land and natural resources.

Online sexual threats and harassment of WHRDs is increasing and seems not to be taken seriously by authorities. Nuttha Mahatana , a pro-democracy WHRD who spoke against the death penalty , was threatened online with rape. NHRC Commissioner Angkhana Neelapaijit was also harassed online. Official complaints were made to the Division of Cyber Crime but there was no obvious follow up. Some people believe that the threats come from ISOC's Information Operations Division, further increasing the fear.

WHRDs seeking answers and justice for family members killed or disappeared have met with obstruction and intimidation. Not one of the scores of cases of extra judicial killing, assassination or enforced disappearances has been settled in the period since the CEDAW review in 2017.

ACTION TAKEN

Unknown

F

No known action taken or harmful actions taken.

“Since CEDAW Committee called for an end to judicial harassment of WHRDs in 2017 the situation has worsened. A further 221 WHRDs are facing lawsuits and charges, with a total of 440 WHRDs charged for doing their human rights work.”

Protection International

“Even though the government has claimed Thailand is now a democracy people still find it challenging to exercise their freedom of expression and opinions, particularly among the dissenters. WHRDs often face many challenges. In some instances, gender has been used as a tool to dehumanize women making them more vulnerable to sexual harassment. We want to see Prime Minister himself recognize women human rights defenders officially.”

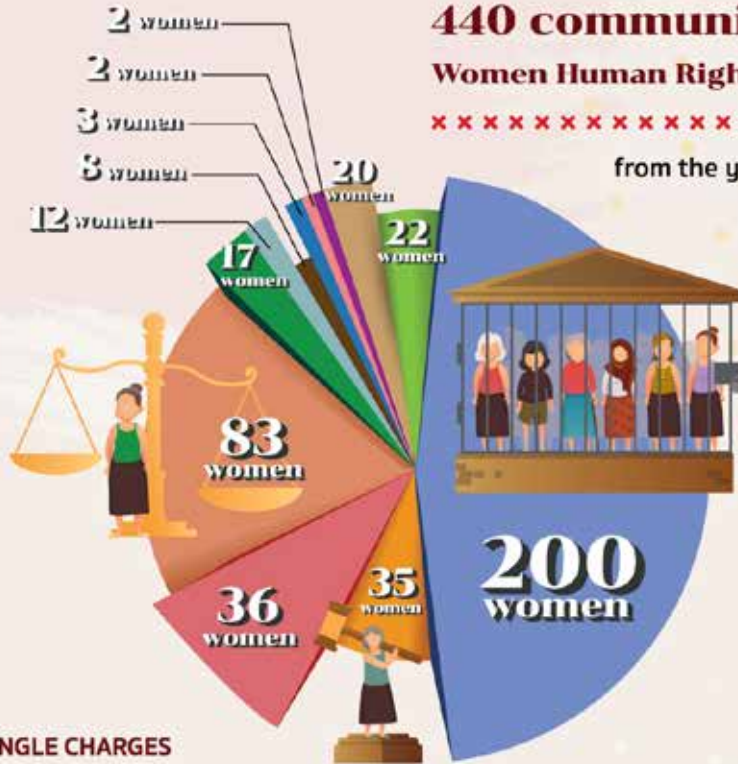
Angkhana Neelapaijit
WHRD

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Statistics on the judicial harassment cases against 440 community-based Women Human Rights Defenders

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

from the year 2014 - 2019

SINGLE CHARGES

- Property damage 200 women
- Trespassing 83 women
- Violation of Public Assembly Act 35 women
- Violation of NCPO order 3/2015 banning of public gathering of more than five persons 20 women
- Delict/tortious actions ,eviction and Claims for compensation 17 women
- Obstruction of a public thoroughway 12 women
- Illegal detention 3 women
- Drug-related offences 2 women
- Public Mischief 8 women

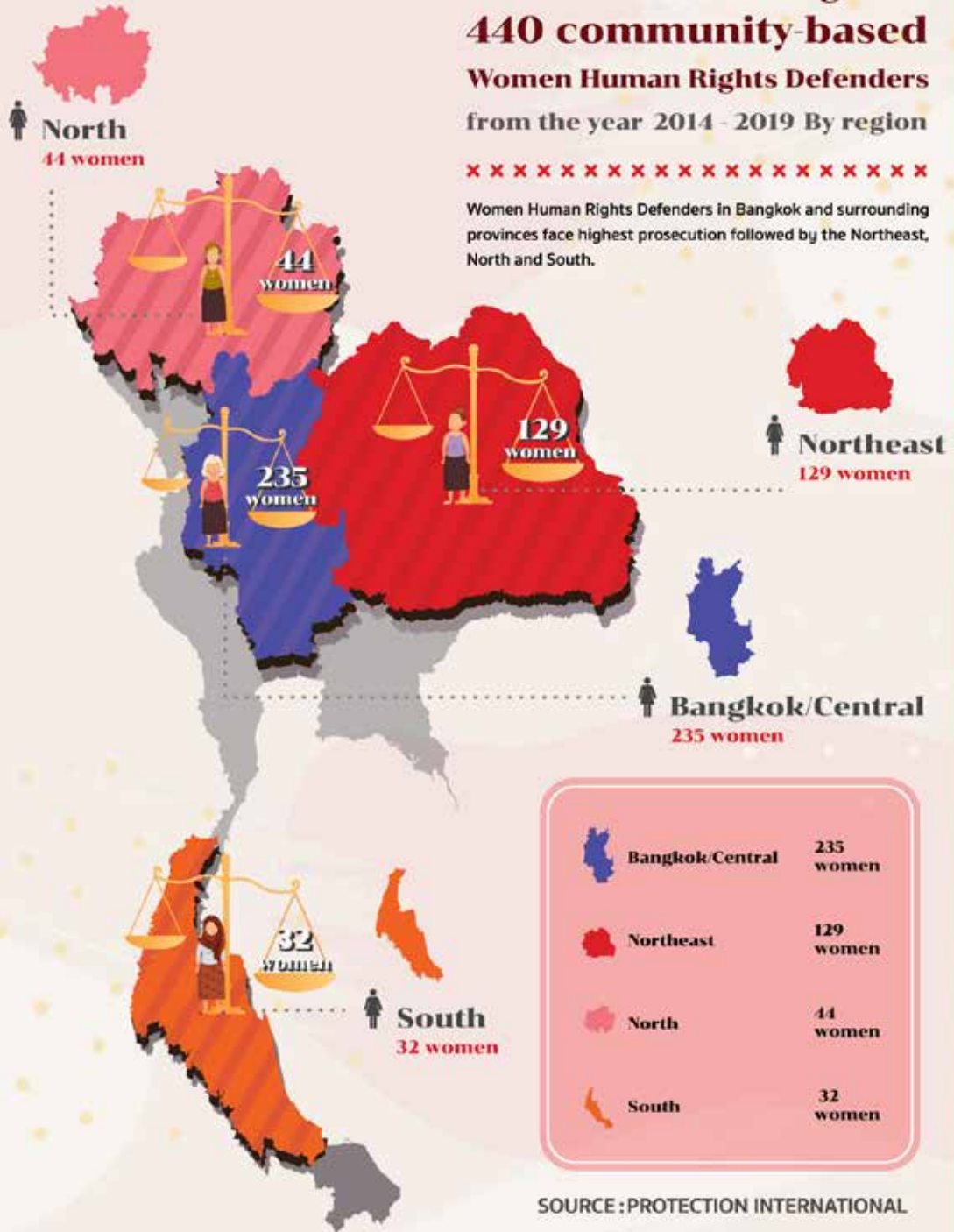
COMBINED CHARGES

- Danger to public thoroughways and traffic and Trespass 2 woman
- Violation of NCPO order 3/2015 banning of public gathering of more than five persons and Sedition (Section 116) 22 women
- Violation of Computer Crime Act and Defamation Act 36 women

SOURCE: PROTECTION INTERNATIONAL

Statistics on the judicial harassment cases against 440 community-based Women Human Rights Defenders from the year 2014 - 2019 By region

Women Human Rights Defenders in Bangkok and surrounding provinces face highest prosecution followed by the Northeast, North and South.

SOURCE: PROTECTION INTERNATIONAL

RURAL WOMEN

WHAT DID THE CEDAW COMMITTEE SAY IN 2017?

The Committee remains concerned that rural women, including indigenous women and women from ethnic and religious minorities, continue to be disproportionately affected by poverty and limited economic opportunities, Rural women continue to lack access to basic social services & justice; are not represented in decision-making bodies; & face restrictions to their right to land and natural resources,

Recommendations:

- (a) Expand programs aimed at facilitating women's access to education, employment and health care, including through the adoption of temporary special measures;
- (b) Eliminate all barriers to rural women's participation in policy enabling rural women to act and be visible as stakeholders, decision makers and beneficiaries;
- (c) Ensure effective consultations with women from affected communities and secure the free, prior and informed consent;
- (d) Ensure that rural women are included in the national roadmap;
- (e) Ratify Indigenous and Tribal Peoples Convention, 1989 (No.169) ILO.

VIEW FROM THE GROUND

Rural women report their situation as not improved since 2017. There have been no known temporary special measures implemented and there has not been a significant investment in programs for the advancement of rural women. For example, in the 2019 National Budget 17% was allocated for education, 10.4% for health and just 0.4.% for environmental protections while 11.5% of the total budget was allocated for defense plus other national security mechanisms. Paid employment remains illegal for tens of thousands refugee women in border areas. Migrants face labor exploitation and discrimination. Indigenous women who lack documentation are prevented from travelling and doing waged work.

Rural WHRDs and communities protesting lack of consultation and absence of "free, prior and informed consent" to land seizures and natural resource extraction face intimidation and judicial harassment. Of the 500 cases filed for alleged "forest encroachment," only ten are against large business owners while the rest have targeted small-scale farmers, many of whom are women. At the same time as landless farmers are being evicted large corporations and SEZ have been granted 6,243 Rai (about 1,000 hectares) of forest conservation land.

F

No known action taken or harmful actions taken.

"Government spending on war weapons is extravagant in the name of National security but they ignore the security of villagers and farmers who are an important foundation of the country. Therefore, we villagers gathered in the name of the Assembly of the Poor. Many of us have faced "attitude adjustment" more than once in the military camp. But we are not discouraged from fighting for our rights, our way of life and healing from the government. Whether it is the opposition party or the government, all must push parliament to solve the problems of the villagers"

"We are not yellow shirt faction or red shirt faction. We are the people directly affected by the government projects."

Sompong Wiangchan
Assembly of the Poor

RURAL WOMEN

The term Indigenous is not a legal entity in Thai law and there are no concrete moves towards ratifying the Indigenous and Tribal Peoples Convention, 1989 (No.169) ILO. The 2018 National Parks Act ignores customary practices and goes against the accepted wisdom of indigenous communities being the best caretakers of forests.

ACTION TAKEN

Unknown

EXPLOITATION OF PROSTITUTION

WHAT DID THE CEDAW COMMITTEE SAY IN 2017?

The Committee is concerned that women in prostitution are criminalized under the Suppression and Prevention of Prostitution Act of 1996. It also notes with concern that women working in the entertainment sector are subjected to humiliating treatment following violent police raids, and targeted in entrapment operations by police officers. The Committee is further concerned at reports of official complicity including large-scale extortion by corrupt police officers. It also notes that entertainment place workers do not benefit from protection of labour laws.

Recommendations:

- (a) Review the Suppression and Prevention of Prostitution Act to decriminalize women in prostitution;
- (b) Address the root causes of prostitution;
- (c) Investigate and punish individuals who exploit women in prostitution, including government officials;
- (d) Immediately end the practice of violent raids, entrapment operations and extortion;
- (e) Provide assistance, for women and girls exploited in prostitution and for those wishing to leave prostitution;
- (f) Ensure the full application of labour laws and social benefits in all entertainment places.

VIEW FROM THE GROUND

Women who do sex work remain criminalized, since 2017 approximately 50,000 women have been convicted as criminals under the Suppression and Prevention of Prostitution Act of 1996, (police report 23,634 arrests in 2018 alone). This number includes the arrest of 105 women in an armed raid on Victoria Secret Massage Parlor 2018, despite the Committee's clear recommendation. The Ministry of Police has since clarified the limited scope of undercover operations but NGO's are encouraged to perform entrapment operations in their stead.

These activities have left girls in situations of known exploitation for periods of up to three months while the NGO complete their sting operations. Workers and employers have not reported any activities aimed at reducing extortion from corrupt authorities. Working conditions in the Entertainment Industry remain in serious conflict with the National Labor legal framework. Migrant women sex workers defending human rights have been deported and banned from returning to Thailand for 100 years, those identified as victims of trafficking are deported after lengthy detention with no financial support.

ACTION TAKEN

Unknown

D-
Very limited action. Needs significant improvement.

“The CEDAW Committee’s recommendation to remove the criminal law is echoed by sex workers, many UN agencies and human rights experts. It is alarming to be told by senior members of the Thai government that “we don’t have to do what CEDAW recommends”
Sex Worker WHRD

“The CEDAW Committee recommendations are a good beginning for women who do sex work to begin organizing for respect for basic human rights as women and as workers”
Sex Worker WHRD

POVERTY

WHAT DID THE CEDAW COMMITTEE SAY IN 2017?

Many of the Committee Concluding Comments raise concerns about Thailand's need to address poverty as a root cause of discrimination against women and various serious issues such as high incarceration rates, exploitation including human trafficking as well as access to health.

VIEW FROM THE GROUND

The 2017 Constitution frames alleviation of poverty as a charity issue rather than a human right and responsibility of the government. The government introduced a Poor People's Registration for those living below the poverty. Rather than cash, benefits are paid via Poor People's Card that can only be accessed at certain venues and restricted to certain items. The card is topped up and expires monthly with an amount equal to just one day's minimum wage i.e. 300 Baht. Welfare benefits for elderly disabled and child support for children under six years old remain inadequate being equal to just two days minimum wage per month i.e. 600 Baht per month.

The level of poverty and inequality in Thailand has increased since the CEDAW review, especially in 2018. In this environment of economic downturn women who carry the responsibility to provide for the family are struggling. Women are working for no wages and low wages in work that is insecure and largely unprotected. Refugee women are prohibited from doing any waged work, foraging and growing crops. Many indigenous women lack documentation to access waged work and those that do are compelled to leave the community to find work. Over 2000 factories closed in the second half of 2019 leaving many women unemployed. Street vendors, who are mostly women, have been banned from selling food from their footpath stalls. Begging and sex work remain criminalized. Women with no qualifications and no capital remain in poverty.

Thousands of women and their families from urban poor communities are also facing forced eviction with no satisfactory alternative shelter or compensation provided.

Community WHRDs work an average of 14 hours a day doing a triple shift or more. Most do the unwaged caring work in the home and often on the land. In addition, they do waged work in informal sectors for an average of six hours a day. Then they do the largely unwaged political and human rights work needed to defend their community.

ACTION TAKEN

Unknown

F

No known action taken or harmful actions taken.

"The poor in the community are part of the city. They portray us as bad, drug users and criminals but they never recognize us as important laborers who built the city and the capital economy that makes entrepreneurs rich. The government's twenty-year development plan is stepping back in time. They claim to reduce disparity, eliminate poverty, and give us access to housing but we face eviction and will be expelled from the city"

"The Poor Card is failing us. Some houses have five cards while others stay hungry. The government does not check its own programs are working."
Nuchanart Thanthong,
Four Regions Slum Network

ABOUT PROTECTION INTERNATIONAL

Our freedoms, our rights, our societies depend on people who take a stand in their defense. Human rights defenders take personal risks. In many parts of the world they are harassed, jailed, prosecuted, attacked and killed in impunity.

Protection international stands for the right to defend human rights, by protecting defenders we are protecting your rights too.

We aspire to a world in which fundamental human rights and fundamental freedoms are universally recognized and respected by all, and where everyone has the right to defend these rights and freedoms without fear of threats or attack.

ACKNOWLEDGEMENTS

Protection International acknowledges this report is made possible through the experiences, insights and courage of the many Women Human Rights Defenders in Thailand.

The project is supported by Canadian Fund for Local Initiatives (CFLI), Foundation For Just Society (FJS) and MISEREOR.

We are also grateful to West Coast LEAF BC Canada who graciously allowed us to use their Report Card as a template the original designed by Nadene Rehnby of Hands On Publications.

We would like to thank Empower Foundation for the beautiful illustration used on the cover of this report.

Activity supported by the
Canada Fund for Local Initiatives
Activité réalisée avec l'appui du
Fonds canadien d'initiatives Locales

Canada

MISEREOR
IHR HILFSWERK